

நாட்டுறியன். (ஐயனார்) வரலாறு.

பாட்டு,

புத்தியிலே ந. அப்பாணார்

பாக்கனாக்கூக வரம் கொடுக்கு.

ஐயனலில் ஓளியும் போது

ஐயன் பிறுக்குது எங்கு விகும்.

முன் காலத்தில் பத்திரா சூரன் விந்து விசால்லக்
கூடிய ஓடு அசரன், சுவபெருமானே நோக்கி.
அநேக காலம் சுவம் விசய்கான், அவன் சுவக்கு
யுது சுவபெருமான் மனமிரங்கி. அவன் எதிரில்
கோன்றி உனக்கு வினா வரம் வேண்டு மென்று
கேட்டார்.

அப்போது சூரன் கர்வம் கொண்டு, 'சுவபெருமானே
நான் யாரைச் சொட்டாலும் அவர்கள் விந்து
சாம் பலாக வேண்டும், அப்பேர்ப்பட்ட வரம்
வினக்கு அருள் புரிய வேண்டும் வின்றான்.

அதற்கு சுவபெருமான், 'அப்படியே வரம் கொடு
க் கேன் வின்று அருள்னார், வரக்கனம் பெற்று
பத்திரா சூரன் நின்று மறுக்கு. சுவபெருமானுடைய
ய சுவியில் கைவைத்து விடுத்து விட நினைத்து

25

சிவபெருமான துறக்கினுள் அம்போது
 சிவபெருமான் படிந்து ஆடிச் சென்று
 ஐவிரல் செயலில் அவரும் ஆடு செயலாக
 மாறி நின்றார்.

அசைக்கண்ட திருஷ்ண பரமசிவா, மோகினி
 வின்றி யெண் வடிவம் கொண்டு அந்நயம்
 பக்தமா சூரன் முன்மோய் நின்று, சில சாகச
 வார்த்தைகளை மயேசு நடனம் புதுநூர்,
 மோகினியின் நடனத்தைக் கண்ட அசு
 ரின் அவன்மேல் கோபம் பூக்கம் கொண்
 டு, சுன்சிய உனாவை யிழந்து கோபிக்க
 முயன்றான், அம்போது அந்நய மோகினியான
 மாயயெண், பக்தமா சூரன் கோபத்தி.

"அசுரா உன்னம்பார்த்தால் பிராமம்பலம்
 அசுக்குமாய் திருக்கிராய், அகநூல் நீ
 சீக்கிரம் சென்று அகோ குரியும் குள
 க்கில் நீராய் வந்தாயானால், நான் உன்ன
 மணந்து கொள்வேன் வின்றுள், அசைக்கண்ட
 பக்தமா சூரன், யெண்ணே சீக்கிரம் சென்று

குளித்து வந்து விடுகிறான் என்று புறப்பட்டும்
 யோசனை, மோகினியானவள் குளத்தில் குண்ணீர்
 இல்லாமல் செத்து விட்டாள், அசுரகுளக்
 கில் சிறிது சேறும்புடன் குண்ணீர் திருக்கும்
 செத்துள்ள, பக்தமா சூரன் அங்கு கொடுத்த
 குண்ணீரை யாவது குளிப்போ மென்று, குண்
 ணீரை கையில் அள்ளி குலையில் ஊற்றித்
 துடிவினான், சிவபெருமான் குடுக்கு சரமம்
 அவனுக்கே பழித்து விரிந்து சரமப் பலானான்.
 திசைக்கண்ட மோகினியாக திருந்து கிடுஷ
 ணர் சர்க்கோச மடைந்து, ஜவிரல்த செடி
 மறையின் திருந்து சிவபெருமானை சினை
 க்கு, இன்ன காரியம் செத்து விட்டாய், நல்ல
 வேளையாக அங்கு அசுரனை நான் கொன்று
 விட்டேன் என்றுள். திப்படி மோகினி சொல்
 லும் யோசனை அவள் அழகைக் கண்ட சிவ
 பெருமான் காதல் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது
 அதிலிருந்து திருந்தியும் ஸ்கலிகு மாகி,
 அதிலிருந்து திரட்டை மயிள்ளைகளாகிய
 அரி, அரன், வீரமு நாமத்துடன் அங்கு

4.

வனக் கூல் நின்று துஷ்ட சம்மாரம் விசயது
வந்தூர்கள் என்றும், பத்மா சீதலனின் மினவி
யாகிய பத்மலாஷி என்றும் அரக்கி
அரி, அரன், திருவருக்கும் அக்கம்பட்டு.
அவர்கள் மண்டியிட்ட உட்கார வைத்து
அங்கு அரக்கிக்கு உணவாக, அடுகள்
பனி ரிகாடுத்து வருகிறார்கள்.

=====